

[Steen.]

Udvalg forhaabentlig meget snart vil kunne stille til vor Raadighed. Men givet er det, at der er et, som er afgørende for Landboungdommens Overvejelser af, om de skal blive ved Landbrugserhvervet eller søge til andre Erhverv, og det er dette, om man gennem Statens Udstykningspolitik tilrettelægger Forholdene saadan, at de unge har en Mulighed for en Gang at blive selvstændige, for hvad vi ellers maatte kunne være uenige om, saa tror jeg, vi kan være enige om, at Udsigten til en Gang at leve den gifte Landarbejders Liv, saadan som vi op gennem Tiderne og indtil nu har kendt det for denne Befolkningsgruppe, det skal ikke indeholde nogen Fristelse for nogen.

Jeg tillod mig ved Finanslovbehandlingen i Fjor i Forbindelse med dette Spørgsmaal at anstille nogle Betragtninger om hele Landboungdommens Adgang til og Mulighed for at faa den Dygtiggørelse, som Tiden og Forholdene ogsaa i dette Erhverv kræver, og det er derfor med stor Tilfredshed, jeg ser, at paa det forelagte Forslag til Finanslov er Bevillingen til Højskoler, Landbrugsskoler og Husmandsskoler foreslaaet væsentlig forhøjet. Jeg henstiller, saa indtrængende jeg kan, til den højtærede Undervisningsminister at søge gennem Forhandling snarest at naa frem til Enighed om saadanne Fordelingsregler for det Beløb 620 000 Kr., som det nu drejer sig om, at der derigennem skabes Sikkerhed for, at hele Beløbet hvert Aar kommer til Anvendelse, og at Adgangen til at faa Del i det, der her er stillet til Raadighed, bliver lige for ensstillede Ansøgere uden Hensyn til, hvor i Landet de bor. Den stærkeste Opfordring, vi kan give Landboungdommen til at blive ved Erhvervet, er, som jeg har sagt, at tilrettelægge Udstykningspolitikken saaledes, at de har Mulighed for en Gang at blive selvstændige, og af disse almindelige Grunde, hvortil jeg føjer den nationale Værdi ved de smaa Landbohjem og den ligelige Fordeling af Befolkningstilvæksten Land og By imellem, ønsker Det radikale Venstre vor Udstykningspolitik fortsat og videreført.

Ogsaa Spørgsmaalet om de mange smaa Landboejendomme og de Forhold, som dertil knytter sig, bør vi tage op til virkelig Undersøgelse, og det er vor Opfattelse, at en Prøvelse af de Forhold, det her drejer sig om, vil vise, at i mangfoldige Tilfælde vil den ønskede Brugsstørrelse kunne opnaas gennem Sammenlægning af saadanne meget smaa Brug; i andre Tilfælde vil en virkelig Undersøgelse vise, at Indehaverne

af disse Brug er Folk, som ved det ene eller det andet Bierhverv, ved Haandværk eller paa anden Maade, har indrettet deres Forhold saadan, at en Forandring ikke kan siges at være ønskelig; atter andre vil det være muligt at imødekomme paa den Maade, at man tilbyder dem et nyt og større Brug og til det mindre Brug finder Folk, for hvis Forhold dette maatte være egnet. Det er vor Opfattelse, at dette Spørgsmaal ad disse Veje vil kunne klares i det store og hele, men naar de Veje er prøvet, og det da maatte vise sig, at der stadig er Spørgsmaal til Stede, maa man til den Tid tage Stilling paa Grundlag af det Overblik over hele Forholdet, som en saadan Undersøgelse giver.

Jeg har i Forbindelse baade med dette Spørgsmaal og Udstykningsspørgsmaalet i det hele taget ventet mig en Del af Saneringslovens Bestemmelser om, at man for de større Landbrugs Vedkommende, ved Ordningen af hvis Gældsforhold man ønskede Statens Medvirken, skulde tage Spørgsmaalet om en rimelig Jordafstaaelse med ind som et Led i Ordningen. Jeg har imidlertid det Indtryk, at Akkordudvalgene rundt omkring i Landet ikke i tilstrækkelig Grad har deres Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, og jeg vil derfor være den højtærede Landbrugsminister taknemmelig for en Redegørelse for, hvor meget der ved de Saneringslaan, der er bevilget, er naaet med Hensyn til den ønskede Jordfordeling, eller hvor meget der paa disse Omraader maatte foreligge Indstilling om, idet jeg føjer til, at det er vort Ønske — og det var vor Forudsætning ved Lovens Gennemførelse —, at Loven ogsaa paa dette Punkt bliver udnyttet fuldt ud.

Hvad angaar Arbejdet med Skolereformen, har jeg forstaaet, at det i forrige Rigsdagssamling var saa vidt fremmet, at det, der var Partierne imellem, ikke var andet og mere, end at man med god Vilje fra alle Sider maatte kunne komme over det. Det er derfor vort Ønske, naar det Arbejde nu genoptages, at Forhandlingerne inden for Partierne og Partierne imellem hurtigt maa kunne bringes til Afslutning, saaledes at Loven kan gennemføres; derigennem vil et stærkt Ønske om bedre Vilkaar for Undervisningen i Folkeskolen imødekommes. Vi har den Opfattelse, at Værdien af en saadan Reform i ikke ringe Grad afhænger af den Modtagelse, den faar, og den Forstaaelse, med hvilken den føres ud i Livet af de mange, der skal bidrage til dens Virkeliggørelse. Ud fra denne Tanke-